

tænkning. Han hævdede, at stabiliseringslånet delvis har karakter af en skat, hvorfor en del af det burde kunne fradrages ved opgørelsen af næste års skattepligtige indtægt. Baggrunden for denne betragtning var, at tilbagebetalingskursen for obligationernes skønnede markedsværdi pr. 1. juli 1957 ifølge forslaget var 70, altså 30 pct. lavere end det indbetalte beløb. Herudover kritiserede han, at personer over 70 år overhovedet skal deltage i stabiliseringslånet; ganske vist kan disse ældre borgere efter 2 års forløb få udleveret obligationerne, men de vil kun kunne sælges til kurs 70. Om bestemmelsen i lovens § 10 om nedsættelse af lånebeløbet, når det dokumenteres, at en væsentlig del af indkomsten er gået til investering, udtalte han, at denne bestemmelse ville være næsten uden betydning; kun for indtægter på op imod en halv million kroner var den praktisk. Om lovforslaget i almindelighed udtalte han, at det ville hæmme sparelysten og investeringer og ville medføre arbejdsløshed. Fremfor at staten gennem de foreslåede foranstaltninger fik en større formue og mere herredømme over erhvervslivet, foretrak han, at opsparingen foregik i de hundredtusinder af enkelte hjem, som ville vise initiativ, sparsommelighed og interesse for at skabe mere, fordi de får lov til at beholde udbyttet af deres arbejde. Venstre ville stemme mod lovforslaget.

Aksel Møller (KF) gav udtryk for ængstelse i anledning af, at man allerede, inden man havde foretaget udbetaling af en tidligere opkrævet bunden opsparing, nu gennemførte en ny. Han hævdede ligesom venstres ordfører, at stabiliseringslånet delvis havde karakter af en skat, og henstillede til regeringen, at i hvert tilfælde det kurstab, der konstateres ved salg af obligationerne, skulle kunne trækkes fra på selvangivelsen. I øvrigt kritiserede han, at personer over 70 år skulle deltage i ordningen. Om forslaget i almindelighed udtalte han, at det ville svække opsparing og opsparingslyst, ligesom man måtte forvente en indskrænkning i produktionen og en arbejdsløshed, der efter hans skøn ville komme op på henimod 15 pct. Han erklærede, at hans parti ville stemme imod lovforslaget, og beklagede, at oppositionens forslag ganske var blevet afvist.

Aage Fogh (RV) oplyste, at familieforsørgere først ville være forpligtet til at deltage i stabiliseringslånet ved indtægter på 20-23 000 kr. årligt, svarende til en skalaindkomst på 14 000 kr., og af en sådan indtægt skulle de opspare 100 kr. Vel kunne en sådan opsparing være ubehagelig; hans parti var ej heller med fornøjelse gået med til lovforslaget, men alene fordi det var nødvendigt. Han betragtede ændringsforslagene i betænkningen som forbedringer og fandt, at oppositionen overdrev de skadelige følger af lovforslaget.

Tholstrup (DR) anbefalede lovforslaget, som han langt foretrak for den af oppositionen antydede deponeringsordning, der ville ramme erhvervslivet hårdt og i flæng. Han gav i øvrigt udtryk for